

Audiția muzicală sau muzicograma, metode de educare muzicală a auzului / The Musical Audition or the Musicogram as Ear Training Methods

Alexandra HOMONE

Academia Națională de Muzică „Gheorghe Dima“, Cluj-Napoca /
“Gheorghe Dima” National Music Academy, Cluj-Napoca
alexandra.jurje@amgd.ro

REZUMAT

Studiul de față își dorește să aducă în atenția cadrelor didactice, dar și a elevilor, două modalități diferite de ascultare a muzicii. Muzica este cea care ne însoțește mereu, indiferent de ocazie, mediu sau companie. Cu toate acestea nu ne dăm seama dacă ascultăm conștient când ne plimbăm sau pasiv la orele de muzică de la școală. Dezvoltarea auzului muzical se realizează în mod obișnuit în mediul educațional prin audiții active, cu sarcini de lucru. Metodele prezentate reprezintă un mediu creativ și recreativ pentru elevi. Atât audiția, cât și muzicograma, vor fi prezentate în context teoretic, ulterior fiind expus scenariul propus la clasă.

Cuvinte cheie

audiția muzicală, muzicogramă, emoții, Educație Muzicală, metode de ascultare

INTRODUCERE

În deceniul opt al secolului trecut, doamna Ligia Toma-Zoicaș (titular al cursului de *Metodica predării muzicii* la Conservatorul clujean) publica un articol referitor la transformarea audiției muzicale în activitate audio-rațională (Zoicaș, 1973, p. 105-119), insistând asupra modului în care elevii își pot dezvolta gândirea muzicală, dacă profesorul știe cum să îi antreneze în această activitate specifică educației muzicale. Cam în aceeași perioadă, dar fără ecou imediat în spațiul românesc (aflat în timpul dictaturii comuniste), belgianul Jos Wuytack dezvoltă un concept nou privitor la audiția muzicală: muzicograma. Secolul al XXI-lea, prin intermediul tehnologiei electronice și a internetului, ne oferă o mulțime de mijloace prin care să fie desfășurate activități de ascultare la clasă, iar profesorul ar trebui să valorifice la maxim aceste facilități, pentru a reuși să realizeze lecții care să dezvolte competențele prevăzute de programa școlară.

Dacă ne raportăm la tipul de muzică agreat – muzica cultă sau cea comercială – ascultătorii (inclusiv elevii noștri) se împart în două categorii, melomanii și cei care ascultă cu plăcere genuri ale muzicii culte, fiind în minoritate. Pe de altă parte, constatăm că, în prezent, copiii și adolescenții nu mai au răbdare să asculte o piesă până la finalul acesteia decât dacă îi atrage din primul moment; altfel, doar după câteva secunde, aceasta este schimbată cu alta, mai apropiată de preferințelor și gustului lor.

ABSTRACT

This study wants to bring to the attention of the teachers, but also of the students, two different ways of listening to music. Music always accompanies us, no matter the occasion, environment or company. However, we do not realize whether we are consciously listening when we are walking or passively hearing in the music classes. The development of musical hearing is usually performed in the educational environment through active auditions, with work tasks. The methods presented represent a creative and recreational environment for students. Both the audition and the musicogram will be presented in a theoretical context, after which we will describe a proposed scenario pursued in class.

Keywords

musical audition, musicogram, emotions, Music Education, listening methods

INTRODUCTION

In the 8th decade of the last century, Mrs. Ligia Toma-Zoicaș (holder of the course on *Methodology of teaching music* at the Conservatory from Cluj) published an article on the transformation of musical listening into audio-rational activity (Zoicaș, 1973, p. 105-119), insisting on the way in which students can develop their musical thinking, if the teacher knows how to train them in this activity specific to music education. At about the same time, but without immediate echo in the Romanian space (during the communist dictatorship), the Belgian Jos Wuytack developed a new concept regarding musical audition: the musicogram. The 21st century, through electronic technology and the Internet, offers us a lot of means to carry out listening activities in the classroom and the teacher should make the most of these facilities, in order to achieve lessons that develop the competences provided by the school syllabus.

If we refer to the type of music liked – classical or commercial music – listeners (including our students) are divided into two categories, music lovers and those who listen to genres of classical music being in the minority. On the other hand, we find that, at present, children and teenagers no longer have the patience to listen to a song until its end unless it attracts them from the first moment; otherwise, after only a few seconds it is changed for another, closer to their preferences and taste.

Pierderea atenției, în cadrul celor cincizeci de minute ale lecției, este un subiect semnalat deseori de către profesori, care încearcă, prin atenționări, să redirecționeze interesul elevilor spre activitatea condusă de ei și care cuprinde, adesea, fragmente din literatura muzicală cultă – cel mai adesea respinsă de copii. Dacă muzica oferită spre audiere nu este atractivă, nu le stârnește interesul, elevii își pierd concentrarea și își caută alte activități, precum mâzgălituri, utilizarea telefonului etc. Ascultarea și înțelegerea muzicii nu trebuie privite drept un proces doar cognitiv sau doar emoțional, deoarece reprezintă un proces complex în care se împletesc elemente senzoriale, emoționale și raționale, așa cum afirma Édgar Willems, în urmă cu multe decenii (Willems, 1956, p. 50). Din aceste considerente este necesar ca profesorul de muzică să îi conducă pe elevi în universul cunoașterii lucrărilor de muzică cultă sub o formă atractivă. Fie că această muzică este interpretată de către profesor, fie că este propusă o audiție cu ajutorul aparatului, important și benefic este ca elevii să poată observa chiar ei modul în care o lucrare a fost compusă și structurată, într-o anumită epocă, astfel încât să înțeleagă, să fie pătrunși de mesaj și să devină sensibili la ceea ce ascultă. De aceea, au apărut o serie de metode/inițiative care vin în ajutorul profesorilor de Educație muzicală, permițându-le să realizeze activități atractive și interactive de ascultare în cadrul orei. Am încercat să aplic asemenea soluții didactice în lecțiile de Educație muzicală, iar rezultatele nu au întârziat să apară, așa cum se va putea constata în continuare.

Operând în cadrul orei de Educație muzicală cu noțiuni de specialitate, contactul copiilor cu muzica – și, implicit, educația lor – poate fi realizat practic, oral sau sub o formă scrisă. În varianta practică, fragmentul muzical este interpretat model de către profesor, fie la un instrument pe care îl cunoaște, fie vocal, urmând ca elevii să îl asculte, memoreze și reproducă ulterior. Varianta orală presupune activarea atenției pe o anumită durată de timp, moment în care să aibă loc realizarea unei audiții muzicale. În acest sens, putem menționa că, inclusiv atunci când profesorul interpretează model, are loc o audiție orală, elevii receptând în același fel ceea ce face profesorul. În forma scrisă, muzica este vizualizată de către elevi cu ajutorul partiturii muzicale.

În căutarea variantei optime, am experimentat la clasă diverse modalități de familiarizare a copiilor cu muzica, încercând să le captez atenția, indiferent de tipul acesteia. Le voi prezenta în continuare, alături de considerații referitoare la cele două metode de realizare a audiției enunțate în titlul lucrării.

AUDIȚIA MUZICALĂ

Generalități

Conform programei școlare (din sistemul de învățământ preuniversitar românesc), de-a lungul unui ciclu de învățământ, elevii își formează deprinderea de a aprecia lucrări muzicale, fiind atenți atât la conținutul muzical, cât și la cel afectiv, atitudinal și ideatic (MECI, 2017, p. 4). Pentru a fi realizată această competență, profesorii sunt încurajați să prezinte elevilor contextul cultural al lucrării, cât și să îi provoace în a-și prezenta propriile opinii asupra stărilor emotive transmise de materialul muzical.

Loss of attention within the fifty minutes of the lesson is a topic often pointed out by teachers, who try, through warnings, to redirect students' interest towards the activity they are conducting and which often includes fragments of classical musical literature – which is most often rejected by children. If the music offered for listening is not attractive, if it does not arouse their interest, the students lose their focus and look for other activities, such as scribbling, using phones, etc. Listening to and understanding music should not be viewed as a cognitive or just an emotional process, as it is a complex process in which sensorial, emotional and rational elements are interwoven, as stated by Édgar Willems, many decades ago (Willems, 1956, p. 50). For these reasons, it is necessary for the music teacher to lead the students into the universe of classical music knowledge in an attractive way. Whether this music is performed by the teacher or an audition is proposed with the help of devices, it is important and beneficial for the students to be able to observe themselves how a work was composed and structured, in a certain era, so as to understand, to appreciate the message and to become sensitive to what they are listening to. That is why a number of methods/initiatives have emerged that help teachers of Music Education, allowing them to perform attractive and interactive listening activities within the class. I tried to apply such didactic solutions in music education lessons, and the results appeared soon, as described below.

Operating within the classes of Music Education with specialized notions, the contact of children with music - and, implicitly, their education - can be realized practically, orally or in written form. In the practical version, the musical fragment is demonstrated by the teacher, either on an instrument that he/she knows or vocally, following which the students listen, memorize and reproduce later. The oral alternative involves activating the attention for a certain period of time, at which time a musical audition will take place. In this sense, we can mention that, even when the teacher plays/sings the model piece, an oral hearing takes place, the students receiving in the same way what the teacher does. In written form, the music is viewed by the students with the help of the musical score.

In the search for the best option, I experimented in class various ways of familiarizing children with music, trying to capture their attention, regardless of the type of audition. I will present them further, along with considerations regarding the two methods of conducting the hearing stated in the title of the paper.

MUSICAL AUDITION

Overview

According to the school syllabus (from the Romanian pre-university education system), throughout a cycle of education, the students form their skills for appreciating musical works, being attentive to both the musical content, and to the affective, attitudinal and ideal content (MECI, 2017, p. 4). To achieve this competence, teachers are encouraged to present to students the cultural context of the work, as well as to challenge them to present their own opinions on the emotional states transmitted by the musical material.

Audiția este o metodă specifică educației muzicale care permite dezvoltarea competențelor prevăzute de programă în cadrul procesului de predare – învățare – evaluare. Profesorul își pregătește subiectele ce urmează a fi discutate cu elevii, astfel încât să fie ascultată cât mai multă muzică în cadrul lecției. Audiția poate fi realizată sub două forme. Prima face referire la audiția pasivă, în care fără să conștientizăm muzica din jurul nostru o ascultăm sub formă de fundal sonor (ex. radio, televizor, internet, calculator). În acest caz, vorbim despre faptul că ascultăm muzica cu scopul de a ne relaxa, pentru că ne face plăcere ceea ce ascultăm, ne creează o anumită stare afectivă, lucru care ne demonstrează faptul că fiecare persoană este responsabilă de alegerea muzicii pe care o audiază. Al doilea tip îl reprezintă audiția activă, conștientă, în care copilul trebuie să urmărească atent muzica pentru a putea îndeplini anumite sarcini date de către un cadru didactic. Audiția activă este dirijată de către o persoană specializată, care poate să conducă la însușirea unor noțiuni și informații muzicale, încercând să formeze un gust muzical ascultătorului.

De asemenea, mai punem menționa faptul că noi putem asculta muzica implicându-ne fizic, dar și mental. În primul caz, integrăm mișcarea fizică și realizarea unui dans, implicând întregul corp sau părți din acesta. Acest tip de audiție poate fi unul distractiv, deoarece propune receptarea muzicii prin simțul ritmic, cu participarea întregului corp. În privința audiției mentale, ascultăm muzica atent în vederea observării mesajului, identificării pe partitură a anumitor fraze muzicale etc. În acest caz vorbim despre concentrarea asupra informațiilor ce au condus la compunerea lucrării muzicale, respectiv la modul în care o stare este transmisă către auditor.

Metodologia de realizare a audiției muzicale

Audiția muzicală, ca metodă didactică folosită la clasă, nu se desfășoară doar prin reproducerea unui fragment muzical spre a fi ascultat de către elevi. Metodologia de realizare presupune organizarea acesteia în două etape. Prima etapă este reprezentată de proiectarea și pregătirea activității, fiind realizată în întregime de către profesor, înainte de a începe ora – ca un studiu individual al cadrului didactic, în care este stabilit materialul muzical, punerea în planul lecției și structurarea sarcinilor de lucru.

Pentru un cadru didactic din România, programa școlară reprezintă și o sursă vastă de repertoriu, pentru diverse conținuturi (MECI, 2017, p. 12-13). De asemenea, pe internet se găsesc numeroase aplicații sau *site-uri* în care pot fi identificate lucrări muzicale reprezentative. Printre cele mai des utilizate resurse muzicale auditive se numără *YouTube*, *Spotify*, *iTunes* etc. Profesorul are oportunitatea să aducă în atenția elevilor piese muzicale care nu sunt cunoscute de către aceștia, pentru a-i ajuta să își lărgescă cultura muzicală.

Cea de a doua etapă este cea de audiere în clasă, fiind reprezentată de audiția activă a elevilor. Aceasta debutează cu un segment introductiv de prezentare a activității și sarcinilor de lucru. Acestea necesită să fie formulate clar și concis pentru a fi cât mai ușor de identificat în timpul audiției de către elevi. După această parte introductivă, elevii audiază fragmentul muzical, încercând să găsească soluții la sarcinile date de către profesor. În finalul audiției sunt verificate răspunsurile și

Audition is a specific method of music education that allows the development of the competences provided by the program in the teaching-learning-evaluation process. The teacher prepares the topics to be discussed with the students, so that as much music as possible is heard in the lesson. Musical audition can be done in two forms. The first refers to the passive listening, in which without being aware of the music around us we listen to it in the form of a sound background (for instance: radio, television, internet, computer). In this case, we talk about the fact that we listen to music in order to relax, because we like what we listen to, it creates a certain emotional state, which shows that each person is responsible for choosing the music they are listening to. The second type is the active, conscious audition, in which the child must carefully follow the music in order to fulfil certain tasks given by a teacher. The active listening is made by a specialized person, who can lead to the acquisition of musical notions and information, trying to educate the listeners' musical taste.

We also mention that we can listen to music by involving ourselves physically, but also mentally. In the first case, we integrate the physical movement and performing a dance, involving the whole body or parts of it. This type of audition can be fun, because the reception of music is done by means of the rhythmic sense, with the participation of the whole body. Regarding the mental hearing, we listen to the music carefully in order to observe the message, to identify on the score certain musical phrases, etc. In this case we are talking about focusing on the information that led to the composition of the musical work, respectively to the way in which a state is transmitted to the auditor.

Implementation methodology for musical audition

Musical audition, as a didactic method used in the classroom, is not done just by reproducing a musical fragment to be listened to by the students. The methodology of implementation involves its organization in two stages. The first stage is represented by the design and preparation of the activity, being carried out entirely by the teacher, before starting the class - as an individual study of the teacher, in which the musical material is chosen, the lesson plan is laid out and the work tasks are structured.

For a teacher in Romania, the school syllabus also represents a large source of repertoire, for various contents (MECI, 2017, p. 12-13). Also, on the Internet, there are numerous applications or sites where representative musical works can be identified. The most commonly used audio resources include *YouTube*, *Spotify*, *iTunes*, etc. The teacher has the opportunity to bring to the attention of the students musical pieces that are not known by them, for increasing their musical culture.

The second stage is that of audition in the classroom, being represented by the students' active hearing. It starts with an introductory segment presenting the work and tasks. The tasks need to be formulated clearly and concisely in order to be easily found during the hearing by the students. After this introductory part, the students listen to the musical fragment, trying to find solutions to the tasks given by the teacher. In the end of the audition the answers are verified and a debate takes place on the

are loc o dezbatere asupra impresiilor formate în jurul fragmentului muzical audiat. Audiția este reluată, elevii urmărind atent și conștient rezolvarea sarcinilor pentru a valida răspunsurile date.

Scopul principal al organizării audiției muzicale la școală este de a forma deprinderea și abilitatea elevilor de a recepta conștient un fragment muzical, de a înțelege mesajul acestuia și modul în care a fost compus. Profesorul trebuie să selecteze materialul muzical propus spre audiere în funcție de vârsta pe care o au elevii, de cunoștințele muzicale ale acestora și de limbajul pe care muzica îl utilizează. De asemenea, acesta poate alege ca muzica să fie redată fie numai auditiv, utilizând aparatura electronică precum CD player, casetofon, telefon mobil, fie audio-video, prin utilizarea aparaturilor electronice mai mari, cum sunt laptopul și video-proiectorul.

MUZICOGRAMA

Generalități

Concept apărut în anii 1970, muzicograma a fost fundamentată de către belgianul Jos Wuytack. În calitate de profesor de muzică, acesta a dorit să abordeze audiția muzicală sub o formă interactivă, pe baza căreia elevii să își formeze cu mai mare ușurință propriile păreri (Wuytack, 1989, p. 34.3/4). Dorința lui Wuytack a fost să propună o strategie care să îi învețe pe necunoscătorii din ce este alcătuită muzica, cum anume o pot simți și recepta mai bine. Acest lucru este realizat atât fizic, cât și mental, și poate fi făcut înainte și în timpul audiției.

Așadar, muzicograma reprezintă o metodă de ascultare activă a muzicii, elementul auditiv fiind completat de simboluri sau imagini. Scopul acesteia este de a face elevii și necunoscătorii de muzică să observe, să memoreze și să înțeleagă mai bine muzica cu ajutorul imaginilor, formelor geometrice etc. Fiind o strategie care adaugă muzicii ascultate elemente vizuale, participanții își dezvoltă atenția în două direcții: prima, asupra muzicii în sine și a doua, asupra corelării vizualului cu muzica. Posibilitatea de a observa imagini care fac referire la muzică, concomitent cu derularea acesteia, îi pune pe elevi să își distribuie atenția în două direcții, pentru înțelegerea structurii fragmentului audiat.

Cu toate acestea, în momentul în care discutăm despre realizarea unei muzicograme, putem să cădem de acord asupra faptului că elevii pot fi distrași de elementele vizuale. Trăind într-un secol în care imaginea are un rol important în viața oamenilor, imaginile și internetul nu mai reprezintă pentru copii un factor perturbator. Astfel, în vederea realizării unui exercițiu de acest tip, elementul important constă în creativitatea profesorului, dar și a elevului. Acest lucru se manifestă prin modul în care cele două personaje ale procesului de percepție muzicală pot lucra împreună pentru a realiza o prezentare cât mai interesantă.

Cum am spus anterior, muzicograma este o consemnare grafică a muzicii, ce înlocuiește partitura muzicală pe care o persoană care nu aprofundează studiul muzicii în detaliu nu o înțelege. Sistemul de organizare este mai simplu, fiind alcătuit din semne ușor de identificat, figuri geometrice, culori sau reprezentări ale corpului uman.

Drept exemplu de muzicogramă, preluat din desene animate, putem să vorbim despre animația lui Walt Disney, *Fantasia*, în care muzica lui Paul Dukas este exprimată cu ajutorul vrăjitoriilor magicianului

impressions formed around what they heard. The audition is resumed and the students carefully and consciously validate the solutions that they gave for the mentioned tasks.

The main purpose of organizing the musical audition at school is to form the students' skills and ability to consciously receive a musical fragment, to understand its message and the way it was composed. The teacher must select the musical material proposed for audition according to the age of the students, their musical knowledge and the language that the music uses. The teacher can also choose to play music either involving only audio equipment such as a CD player, a cassette player, a mobile phone, or audio-video equipment by using larger electronic devices, such as a laptop and a video projector.

THE MUSICOGRAM

Overview

The musicogram, a concept created in the 1970s, was founded by the Belgian Jos Wuytack. As a music teacher, he wanted to approach music listening in an interactive form, based on which students can more easily form their own opinions (Wuytack, 1989, p. 34.3/4). Wuytack's wish was to propose a strategy that would teach non-connoisseurs what music is made of, how they can feel it and how it can be better received. This is done both physically and mentally, and we can do it before and during the audition.

Therefore, the musicogram represents a method of active music listening, the hearing element being supplemented by symbols or images. Its purpose is to cause students and music connoisseurs to observe, memorize and better understand music using images, geometric shapes, etc. Being a strategy that adds visual elements to music listening, the participants develop their attention in two directions: the first is related to the music itself and the second, to correlating the visual with the music. The possibility to observe images that refer to the music, during its development, allows the students to distribute their attention in two directions, in order to understand the structure of the fragment heard.

However, when we talk about making a musicogram, we can agree that students can be distracted by the visual elements. Living in a century where image plays an important role in people's lives, images and the internet are no longer a disruptive factor for children. Thus, in order to carry out an exercise of this type, the important element consists in the creativity of the teacher, but also of the student. This is manifested by the way in which the two actors of the musical perception process can work together to make an interesting presentation.

As I said before, the musicogram is a graphic recording of the music, which replaces the musical score that a person who does not study music in detail does not understand. The organization system is simpler, being made up of easily identifiable signs, geometric figures, colours or representations of the human body.

As an example of a musicogram, taken from cartoons, we can talk about Walt Disney's animation, *Fantasia*, in which Paul Dukas' music is voiced by the magician's spells (Wuytack, J., Boal Palheiros, 1995, p. 1265-1266). In animation films, most of the time, music plays an important role in presenting the action of the characters.

(Wuytack, J., Boal Palheiros, 1995, p. 1265-1266). În cadrul filmelor de animație, de cele mai multe ori, muzica joacă un rol important în expunerea acțiunii personajelor. Tocmai de aceea putem să menționăm faptul că materialul audio-video contribuie la activarea mai multor centri din creier, în vederea percepției muzicale și vizuale a conținutului propus. De asemenea, când facem o audiție muzicală cu un suport video, elevii pot observa ceea ce înseamnă instrumente, solistul în fața orchestrei etc. Astfel, elevii sunt puși să soluționeze anumite sarcini de lucru având la bază elementele vizuale și auditive.

Wuytack menționează că este necesar ca o piesă să fie audiată de cel puțin trei ori pentru a fi înțeleasă de grupul de participanți (Wuytack, 1989, p. 34.3/5). Aceasta spune că, după prima ascultare, elevii au o impresie generală asupra muzicii și pot să recunoască anumite motive pe care ei deja le cunoșteau înainte de a asculta. La a doua audiție, elevii pot face o analiză generală asupra a ceea ce reprezintă muzica, găsind puncte de sprijin în elementele vizuale, în timp ce la a treia audiție, elevii pot anticipa apariția elementelor și pot identifica ei înșiși teme muzicale în cadrul muzicogramei.

Metodologie de realizare a muzicogramei

Precum în cazul audiției muzicale, și în momentul în care se propune realizarea unei muzicograme este nevoie de respectarea unui algoritm de desfășurare a activității. Având la bază două momente principale, Wuytack își propune ca ascultătorul să participe activ înainte și în timpul audiției, să își concentreze atenția asupra recunoașterii materialelor muzicale pregătite anterior și să poată analiza, prin perspectiva elementelor muzicale, structura lucrării (Wuytack, 1989, p. 34.3/6).

Primul moment din activitatea de realizare a muzicogramei îl reprezintă contactul elevilor cu exemplul muzical. Înainte ca elevii să vadă reprezentările grafice, aceștia învață să intoneze vocal sau să cânte instrumental anumite fragmente muzicale, urmând să le identifice auditiv. De asemenea, ei încearcă să gândească o notație specifică sau un simbol pentru fiecare fragment memorat pe care să îl poată înșirui, atunci când este cazul.

Cel de al doilea moment este reprezentat de ascultarea muzicii cu ajutorul muzicogramei. După pregătirea în prealabil a fragmentului ce urmează a fi audiat, elevii sunt puși față în față cu imaginea ce reprezintă muzica învățată de aceștia. În acest moment, audiția va fi mult mai ușoară pentru ei, aceștia cunoscând fragmentele și fiind în stare să le recunoască.

Cu toate acestea este necesar ca, pe lângă elementele vizuale, copiii să cunoască și elemente referitoare la contextul istoric, politic și cultural în care lucrarea a fost compusă. Astfel, putem identifica cel puțin încă un moment în metodologia de organizare a muzicogramei. Acesta este cel de pregătire a profesorului, unde el își selectează materialul muzical ce urmează a fi audiat, realizează analiza de formă a acestuia și concepe un desen propriu reprezentării acestuia.

După ce este realizată muzicograma, are loc o dezbatere referitoare la simbolurile utilizate și la modul în care acestea pot să reprezinte fidel sau nu muzica. De asemenea, cu cât profesorul are o atitudine mai entuziastă, cu atât el îi poate influența mai mult pe elevi spre a fi interesați în ascultarea muzicii de factură cultă.

This is why we can mention that the audio-video material contributes to the activation of several centres in the brain, with a view to the musical and visual perception of the proposed content. Also, when we are doing a music audition with a video content, students can observe what instruments are in the orchestra, the soloist in front of the orchestra, etc. Thus, students are able to solve certain tasks based on visual and auditory elements.

Wuytack mentions that a song must be heard at least three times in order to be understood by the group of participants (Wuytack, 1989, p. 34.3/5). He says that after the first hearing, students have a general impression of the music and can recognize certain musical phrases that they already knew before listening. In the second audition, students can do a general analysis of what music represents, finding support points in the visual elements, while in the third audition, students can anticipate the appearance of the elements and identify the musical themes themselves within the musicogram.

Implementation methodology for musicograms

As in the case of music audition, when we propose ourselves to make a musicogram, it is necessary to respect an algorithm for performing the activity. Based on two main moments, Wuytack aims for the listener to participate actively before and during the audition, to focus on recognizing previously prepared musical materials and to analyze, from the perspective of the musical elements, the structure of the work (Wuytack, 1989, p. 34.3/6).

The first moment in the activity of accomplishing the musicogram is the contact of the students with the musical example. Before the students see the graphic representations, they learn to sing or play on an instrument certain musical fragments, and to identify them by hearing. Also, they try to think a specific notation or symbol for each memorized excerpt that they can attach when appropriate.

The second moment is the listening of music with the help of the musicogram. After the preliminary preparation of the fragment to be heard, the students are confronted with the image that represents the music learned by them. At this point, the hearing will be much easier for them, as they know the fragments and are able to recognize them.

However, in addition to the visual elements, children need to know about the historical, political and cultural context in which the work was composed. Thus, we can identify at least one more moment in the methodology of musicogram organization. This is the teacher's training, where he/she selects his/her musical material to be played, performs the form analysis and devises a drawing of his/her own perception about the heard music.

After the musicogram is made, a debate is held on the symbols used and how they can represent the music or not. Also, the more enthusiastic the teacher is, the more he/she can influence the students to be interested in listening to classical music.

AUDIȚIE SAU MUZICOGRAMĂ – EXPERIMENT MUZICAL

Cadru de organizare al experimentului

Mulți profesori și muzicieni au încercat să facă muzicograme pentru activitățile de educație muzicală, așa cum se poate constata dacă navigăm pe internet. Pentru a vedea modul în care audiția și muzicograma pot să dezvolte atenția și înțelegerea muzicii clasice am realizat o activitate la clasă, în care s-a urmărit utilitatea acestora și modul de receptare al elevilor. De asemenea, a fost interesant să observ avantajele și dezavantajele pe care cele două metode, audiția și muzicograma, le au în momentul în care ele sunt aplicate.

În cadrul a două clase a VII-a din ciclul gimnazial, la subiectul de lecție *Opera la Mozart*, s-a propus realizarea unei audiții, la una din clase, și a unei muzicograme, la cealaltă clasă, pentru același fragment muzical. Scopul experimentului, care a vizat cele două metode, a fost acela de a identifica metoda de receptare muzicală cu cel mai bun feedback, de a găsi calea prin care elevii înțeleg mai ușor mesajul unei opere muzicale. S-a dorit să se evidențieze și capacitatea elevilor de a aprecia muzica pe care nu au mai întâlnit-o înainte. Pentru ambele clase s-a utilizat același material muzical, și anume uvertura operii *Nunta lui Figaro*, fiind diferite doar modalitățile de implicare a colectivului din cele două clase.

Audiția muzicală – experiment muzical

Pentru prima clasă s-a optat pentru metoda obișnuită de realizare a activității, pe bază de sarcini trasate elevilor înainte de a fi realizată audiția. Lecția a debutat cu verificarea cunoștințelor elevilor despre structura operei. Apoi s-a trecut la audierea uverturii operii *Nunta lui Figaro* de Mozart. Aceasta a fost audiată de trei ori, sub trei forme și cu trei sarcini de lucru diferite. Audiția s-a efectuat cu ajutorul următoarelor resurse tehnice: calculator, video-proiector, tablă interactivă, conectate la internet, fiind utilizat canalul de muzică *YouTube*.

Prima audiție a avut drept material-suport o înregistrare a uverturii identificată pe *YouTube* cu imaginea compozitorului. Sarcina de lucru a elevilor a fost să menționeze părerea despre starea transmisă de lucrarea audiată. Această prima audiție a fost realizată înainte ca elevii să primească informații referitoare la modul în care a fost compusă opera întregă. Dintr-un total de 29 de elevi participanți, răspunsurile la întrebarea adresată au făcut referire la agitație, fericire, bucurie, melancolie. Majoritatea elevilor au menționat faptul că tempoul rapid este factorul principal ce indică starea de agitație și de suspans, pe când ritmul în durate lungi de timp le sugerează o stare de melancolie și liniște. În urma răspunsurilor date de elevi s-a descoperit una dintre caracteristicile principale ale lucrării scrise de Mozart și au fost prezentate personajele și firul narativ al libretului.

Pentru a doua audiție a uverturii, sarcina de lucru a făcut referire la identificarea instrumentelor cu un aport mai mare în realizarea discursului muzical. De această dată, materialul muzical utilizat a fost unul care le arăta orchestra, fiind evidențiate instrumentele atât auditiv, cât și vizual. La finalul audiției, au fost verificate răspunsurile, toți participanții menționând că grupul instrumentelor cu coarde și câteva instrumente de suflat din lemn sunt cel mai des întâlnite în lucrare. A fost reluată audiția și ulterior am adus completări din punct de

MUSICAL AUDITION OR MUSICOGRAM – MUSICAL EXPERIMENT

Framework of the experiment

Many teachers and musicians have tried to make musicograms for music education activities, as can be seen if we surf the Internet. In order to see how the audition and the musicogram can develop the attention and understanding of classical music, we did an activity in the classroom, in which we analyzed their usefulness and their reception by the students. Also, it was interesting to note the advantages and disadvantages that the two methods, the audition and the musicogram, have when they are applied.

I chose two 7th grade music classes (lower secondary education) where I had to teach a lesson about opera in Mozart's work. I proposed an audition, in one of the classes, and a musicogram, in the other class, for the same musical fragment. The purpose of the experiment, which focused on the two methods, was to identify the method of musical reception with the best feedback, to find the way by which the students understand the message of a musical work more easily. It was also important to highlight the students' ability to appreciate music they had not encountered before. For both classes, the same musical material was used, namely the opening of *Le nozze di Figaro*, whereby only the ways of involving the two class teams were different.

Music audition – musical experiment

In the case of the first class, I chose the usual method of doing the activity, based on tasks assigned to the students before the audition was conducted. The lesson began with checking the students' knowledge about the structure of the work. Then, we heard the opening of the opera *Le nozze di Figaro* by Mozart. It was played three times, in three forms and with three different work tasks. The audition was performed using the following technical resources: computer, video projector, interactive whiteboard connected to the Internet, and the music channel *YouTube*.

The **first audition** had as support material a recording of the overture identified on *YouTube* with the image of the composer. The task of the students was to mention their opinions about the state transmitted by the piece. This first audition was performed before the students received information about how the entire work was composed. Out of a total of 29 participating students, the answers given to the question asked referred to agitation, happiness, joy, melancholy. Most students mentioned that the fast tempo is the main factor indicating the state of agitation and suspense, while the rhythm in long durations suggests a state of melancholy and silence. Following the answers given by the students, one of the main characteristics of the work written by Mozart was discovered, the characters and the narrative thread of the libretto were presented.

For the **second audition** of the overture, the work task referred to the identification of the instruments with a greater contribution in the performing of the musical discourse. This time, the musical material used was one that showed the orchestra, while the instruments were highlighted both auditorily and visually. At the end of the audition, the answers were verified, all participants

vedere muzical, asupra ceea ce înseamnă motivele, frazele și perioadele muzicale din această lucrare.

Ultima audiție a uverturii a fost punctul de pornire a creativității elevilor. Aceștia au avut de realizat povești sugerate de muzica lui Mozart. Audiția s-a realizat fără niciun element vizual care să le poată stimula creativitatea. Poveștile a 29 de elevi reprezintă creativitatea curată. De la prinți și prințese care nu pot să se căsătorească sau șoricei fugăriți de pisici prin casă, elevii au fost în stare să își construiască propria poveste având deja imaginea muzicală bine întipărită în minte.

Muzicograma – experiment muzical

Cea de a doua clasă de a VII-a s-a bucurat de această dată de muzica lui Mozart sub o altă formă de organizare a orei. Dacă la prima clasă s-a mers atât pe activități informative, cât și pe cele practice, implicată fiind extrem de mult partea auditivă, pentru a doua clasă stimularea creativității a fost în centrul atenției.

Pentru început, profesorul a intonat anumite fraze muzicale din audiția ce urma să le fie pusă. Elevii le-au memorat și reproduș. Acest fapt a condus la identificarea rapidă a frazelor muzicale în momentul audiției propriuzise. Cele mai importante fraze muzicale au fost cele care indică apariția celor două teme, forma uverturii operei lui Mozart fiind de sonată fără dezvoltare. În momentul în care elevii au învățat să cânte vocal sau instrumental frazele muzicale, aceștia le-au caracterizat oferindu-le denumiri de personaje și au creat povestea sub formă grafică. Există astfel două planuri pe care elevii le-au imaginat doar pe baza intonării de către profesor a frazelor. Primul face referire la alternanța zi – noapte, fiind evidențiat ce se petrece de-a lungul zilei și cum totul se liniștește pe timpul nopții, în timp ce al doilea plan face referire la personajele întrupate în poveste care sunt reprezentate de animale din pădurea ecuatorială (tarantule, gorile, tigrii, lei, șerpi). Cele două planuri sunt reprezentate vizual cu ajutorul unei aplicații digitale sau care poate fi găsită on-line (*Powerpoint, Canva, Paint* sau orice alt program). Discuția referitoare la poveste este finalizată și este realizată **prima audiție** în întregime a uverturii. Ca sarcină elevii trebuie să ridice mâna dreaptă când este redată tema I și mâna stângă la apariția temei secundare. Se creează în clasă un foșnet pe durata audiției, datorită mișcărilor făcute de elevi, respectiv a faptului că aceștia se pot bucura deoarece regăsesc auditiv temele muzicale învățate anterior. După finalizarea ascultării, este realizată schema grafică a muzicii, care urmează îndeaproape fiecare detaliu din povestea imaginată de elevi. Desenul este vizualizat mereu de către toți elevii și fiecare dintre aceștia intervine pentru a finisa povestea și redarea grafică.

A doua audiție este cea în care sunt corelate imaginile cu muzica. Fiecare frază muzicală trebuie să aibă un corespondent grafic și, de aceea, este important ca desenul să conțină în întregime toate aspectele referitoare la conținutul muzical. Astfel, în timpul audiției un elev care cunoaște cel mai bine povestea este chemat să indice pe desen simbolul corelat cu motivul muzical. Restul elevilor din clasă urmăresc desenul și își notează, pe propriile scheme, elemente ce nu au fost integrate. Se discută din nou ideile care pot completa imaginea vizuală, urmând ca, la **a treia audiție**, toți elevii să vizualizeze propriile desene pe care le-au făcut conform

mentioning that the string instruments and some wooden instruments are the most commonly encountered in the introduction of the opera. The audition was resumed and later, I made musical additions regarding what the phrases and the musical periods in this work mean.

The **last audition** of the overture was the starting point of the students' creativity. They had to make up stories suggested by Mozart's music. The audition was done without any visual element that could stimulate their creativity. The stories of 29 students represent pure creativity. From princes and princesses who cannot get married or mice chased by cats through a house, the students were able to build their own story with the musical image well imprinted in their minds.

MUSICOGRAM – MUSICAL EXPERIMENT

The second 7th grade enjoyed Mozart's music in another form of music class organisation. Whereas the first class focused on both informative and practical activities, the auditory part being involved preponderantly, for the second class the stimulation of creativity was the centre of attention.

To begin with, the teacher sang some musical phrases from the piece that was to be heard. The students memorized and reproduced them. This led to the rapid identification of the musical phrases at the time of the audition itself. The most important musical phrases were those that indicate the emergence of the two themes, the form of Mozart's overture being sonata without development. When the students learned to sing the musical phrases or played them on an instrument, they characterized them by giving them character names and created the story in graphic form. There are thus two plans that students imagined only based on the teacher's intonation of the musical phrases. The first refers to the day-to-night alternation, highlighting what happens throughout the day and how everything calms down at night, while the second plan refers to the characters embodied in the story which are represented by animals of the equatorial forest (tarantulas, gorillas, tigers, lions, snakes). The two plans are visually represented using a digital application or one which can be found online (*Powerpoint, Canva, Paint* or any other program). The story discussion is completed and the **first full audition** of the overture is performed. As a task, students must raise their right hand when the 1st theme is played and the left hand when the 2nd theme appears. A noise is created in the classroom during the audition, due to the movements made by the students, respectively the fact that they can enjoy it because they can easily find the previously learned musical themes. After the listening is completed, the graphic scheme of the music is made, which closely follows every detail of the story imagined by the students. The drawing is always viewed by all the students and each of them can complete the story and the graphic rendering.

The **second audition** is the one in which the images are correlated with the music. Each musical phrase must have a graphic correspondent and, therefore, it is important that the drawing contains all the aspects related to the musical content. Thus, during the audition a student who knows the story best is called to show on the drawing the symbol correlated with the musical motive. The rest of the students in the class follow the drawing and note down, on their own sketches, elements that have not been integrated. They discuss again the ideas that can complement the visual image, while in the **third**

modelului și să conștientizeze apariția frazelor și temelor muzicale din uvertură.

CONCLUZII

În urma celor două variante de experimentare a audiției, la clase de același nivel, se evidențiază, o dată în plus, importanța pe care o are munca de pregătire a audiției de către profesor. El are rolul cel mai important în dirijarea activității și regizarea „surprizelor” cu care menține interesul și motivează elevii să participe activ la lecție.

Fiecare dintre cele două metode de lucru prezintă avantaje și dezavantaje în aplicarea la clasă. Audiția este cea mai reprezentativă pentru cadrele didactice, fiind ușor de realizat, în timp ce muzicograma necesită o creativitate sporită în vederea imaginării unui scenariu chiar de către profesor, înainte de a o prezenta elevilor. Cunoștințele informaționale pentru audiție sunt mai reduse decât în cazul muzicogramei. Pentru audiție este necesar să fie expuse informații despre lucrările audiate, în timp ce la muzicogramă este mai important ca frazele și teme muzicale să fie cunoscute de către cadrul didactic pentru a fi învățate de elevi.

Dacă în cazul audiției, aceasta este activată prin indicarea unor sarcini de lucru, la muzicogramă imaginația elevilor este implicată încă de la învățarea fragmentului muzical. Muzicograma impune o serie de activități interdisciplinare pe care elevii le realizează. Prima dată vorbim despre corelarea muzicii cu literatura prin realizarea unei povești. Este stimulată legătura dintre muzică, literatură și arte plastice/TIC prin punerea primelor două arte sub formă grafică.

Creativitatea elevilor este sporită în cazul muzicogramei mai mult decât la audiție, deoarece nu sunt impuse niște limite, iar copiii redau starea pe care o identifică după ce au ascultat fragmentul propus. Audiția, în schimb, prin întrebările adresate elevilor, aduce în centrul atenției metode de învățare tradiționale, prin care se urmărește identificarea soluțiilor unor probleme.

În privința elementelor de logistică necesare, mijloacele comune ambelor metode sunt aparatura electronică și materialul muzical utilizat. Pentru muzicogramă este de preferat ca fiecare elev să dețină un calculator sau o tabletă cu un program/aplicație dedicat desenului. De asemenea, la muzicograme este necesar să avem tabla interactivă pentru ca în același timp să fie realizate modificările necesare pe imaginea vizuală portretizată, în timp ce pentru audiție ne este suficient doar un simplu videoproiector împreună cu un ecran de proiectare. Cu toate acestea, vorbim despre varianta ideală când infrastructura ne permite realizarea metodei. Dacă nu deținem asemenea aparatură, doar cu o hârtie și câteva creioane/carioci colorate, pot fi realizate desenele de către elevi.

Sunt expuse de toți cei care o practică o serie de avantaje orientate spre abordarea muzicogramei în realizarea orelor de muzică. Există, totuși, și dezavantaje în cazul acestei metode. Vorbim despre posibilitatea creării unui mediu de lucru haotic datorită dorinței tuturor elevilor de a-și prezenta propria viziune. În momentul în care nu sunt stimulați toți elevii, aceștia pot să își piardă interesul și să găsească alte lucruri care să le capteze atenția. Dezavantajele muzicogramei se transformă în avantaje pentru audiție deoarece mediul de realizare a ascultării trebuie să fie ordonat, astfel încât elevii să urmărească îndeplinirea sarcinilor. Fiecare elev este antrenat în

audition, all students will view their own drawings that they made according to the model and become aware of the occurrence of the phrases and musical themes in the overture.

CONCLUSIONS

Following the two phases of the audition experiment, in classes with students of similar ages, the importance of the teacher's preparation of the audition is once again emphasized. He/she is the one who has the most important role in leading the activity and preparing the “surprises” which maintain the interest and motivate the students to participate actively in the lesson.

Each of the two working methods has advantages and disadvantages when employed in class. The audition is the most representative for teachers, being easy to perform, while the musicogram requires increased creativity in order to imagine a scenario by the teacher before presenting it to the students. The informational knowledge for listening is lower than in the case of the musicogram. In the audition it is necessary to present information about the pieces heard, while in the musicogram it is more important that the musical phrases and themes are known by the teacher so that they can be learned by the students.

In the case of the audition, this is activated by indicating certain work tasks, in the musicogram the imagination of the students becomes involved already in the stage of learning the musical fragment. The musicogram imposes a series of interdisciplinary activities that the students carry out. The first time we talk about the correlation of music with literature through the creation of a story. The connection between music, literature and the plastic arts/ICT is stimulated by presenting the first two arts in graphic form.

The creativity of the students is increased in the case of the musicogram more than in the audition because no limits are imposed, and the children describe the state they identify after listening to the proposed fragment. The audition, on the other hand, through the questions addressed to the students, brings to the focus of attention traditional learning methods, through which one seeks to identify solutions to certain problems.

Regarding the necessary logistic elements, the means belonging to both methods are the electronic equipment and the musical material used. For the musicogram it is preferable for each student to have a computer or tablet with a program/application dedicated to drawing. Also, for musicograms it is necessary to have an interactive board so that at the same time the necessary changes can be made on the portrayed visual image, while only a simple video projector together with a screen is sufficient for the audition. However, we are talking about the ideal option when the infrastructure allows us to implement the method. If we do not have such equipment, only with a paper and a few coloured pencils/felt pens, the students can make the drawings.

All those who employ the musicogram present a series of advantages oriented towards its approach in the realization of music lessons. There are, however, disadvantages to this method. We are talking about the possibility of creating a chaotic work environment due to the desire of all students to present their own vision. When not all students are stimulated, they may lose interest and find other things that will catch their

discuție și îi sunt verificate răspunsurile la finalizarea audiției. Un alt dezavantaj al muzicogramei este utilizarea timpului. Pentru a face o muzicogramă ușor de redat de elevi, cu material muzical reținut de aceștia, sunt necesare cel puțin două ore de activitate pe același subiect. Când vorbim despre realizarea audiției, aceasta se face pe parcursul unei singure ore și sunt utilizate fragmente diferite de la o oră la alta.

În urma aplicării celor două metode este de prisos să menționăm feedback-ul elevilor. În cazul audiției, elevii au expus faptul că se simt ca la o oră obișnuită de educație muzicală, unde ascultăm muzică și vorbim despre ceea ce am auzit. Copiii au apreciat faptul că au putut să fie creativi prin răspunsul acordat ultimei întrebări, în care și-au creat povestea. În cazul celei de a doua clasă, elevii au fost fascinați de posibilitatea de a învăța muzica și prin alte metode, demonstrându-și creativitatea în realizarea de povești. De asemenea, spiritul de echipă a fost una dintre valorile aplicate în realizarea sarcinilor de lucru. Elevii au fost activați în procesul auditiv prin stimularea simțurilor auditiv, vizual și creativ. Pentru mine, în calitate de cadru didactic, ambele metode de ascultare au fost eficiente deoarece elevii au receptat mesajul muzical. Cu toate acestea, prefer varianta muzicogramei datorită elementelor creative și interdisciplinare pe care aceasta le implică.

attention. The disadvantages of the musicogram turn into audition benefits because the listening environment must be orderly, so that the students pursue the tasks. Each student is involved in the discussion and their answers are verified at the end of the hearing process. Another disadvantage of the musicogram is the use of time. In order to make a musicogram easy to render by students, at least two hours of activity on the same subject are required using the musical material remembered by them. When we talk about performing the audition, it is done during one class and different fragments are used from one class to another.

Following the application of the two methods it is unnecessary to mention the student feedback. In the case of the audition, the students stated that they felt like in a regular class of music, where we listen to music and talk about what we have heard. The children appreciated the fact that they were able to be creative through the answer given to the last question, in which they created their story. In the case of the second class, the students were fascinated by the possibility of learning music through other methods, demonstrating their creativity in making stories. Also, team spirit was one of the values applied in the accomplishment of the task. The students were activated in the auditory process by stimulating their auditory, visual and creative senses. For me, as a teacher, both listening methods were effective because the students received the musical message. However, I prefer the option of the musicogram due to the creative and interdisciplinary elements that it implies.

BIBLIOGRAFIE / REFERENCES

- [1] Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, (2017). *Programă școlară pentru disciplina Educație muzicală – clasele a V-a – a VIII-a*, București.
- [2] Toma-Zoicaș, Ligia, (1975). *Sensurile și modalitățile de valorificare a audiției muzicale*, în vol. *Educația prin artă și literatură*. București: Editura didactică și pedagogică
- [3] Willems, Édgar, (1956). *Les bases psychologiques de l'éducation musicale*. Paris: Presses universitaires de France.
- [4] Wuytack, Jos, (1989). *Fiche pratique sur l'audition musicale active*. *Musique et Culture*, Série 34, n°3.
- [5] Wuytack, Jos, Palheiros, Boal, G., (1995). *Audição musical activa*. Porto: Associação, Wuytack de Pedagogia Musical.